

ตารางเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่าง

ประกาศ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548
กับ ประกาศ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558

งานบริการการศึกษาและพัฒนานักศึกษา

โดยผู้ปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (16 มิถุนายน 2560)

ตารางเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 กับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
1. ชื่อประกาศ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้เรียกว่า “เกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548”	1. ชื่อประกาศ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้เรียกว่า “เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ระดับปริญญาตรี <u>พ.ศ. 2558</u> ”	1. สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต้อง ผลิตบัณฑิตให้ตรงความต้องการของสถาน ประกอบการ 2. เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัด การศึกษาในระดับอุดมศึกษา 3. เพื่อปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 บางประเด็นให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น 4. บูรณาการเกณฑ์ต่างๆ หนังสือเวียนที่ เกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ให้มี ความกระชับและชัดเจนในการปฏิบัติ
2. ให้ใช้ประกาศกระทรวงนี้สำหรับหลักสูตรระดับ ปริญญาตรีทุกสาขาวิชา ที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่ จะปรับปรุงใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา นุเบกษา เป็นต้นไป	2. ให้ใช้ประกาศกระทรวงนี้ สำหรับหลักสูตรระดับ ปริญญาตรีทุกสาขาวิชาที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่จะ ปรับปรุงใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ จานุเบกษา เป็นต้นไป	-คงเดิม-
3. ให้ยกเลิก 3.1 ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2542” ลงวันที่	3. ให้ยกเลิก 3.1 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “เกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548” ลงวันที่	

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
7 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 3.2 ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพทยบาลศาสตร์ ระดับต้น พ.ศ. 2539” ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2540 3.3 ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพทยบาลศาสตร์ ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2539” ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2540 3.4 ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพทยบาลศาสตร์ ระดับวิชาชีพ (ต่อเนื่อง 2 ปี) พ.ศ.2539” ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540	21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 <u>3.2 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2553” ลงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2553</u>	
	4. ในประกาศกระทรวงนี้ <u>“อาจารย์ประจำ” หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษา และ ปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา</u> สำหรับอาจารย์ประจำที่สถาบันอุดมศึกษารับเข้าใหม่ตั้งแต่เกณฑ์มาตรฐานนี้เริ่มบังคับใช้ ต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	1. เพิ่มเติมนิยามศัพท์ เพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง 2. การกำหนดผลคะแนนสอบภาษาอังกฤษ สำหรับอาจารย์ประจำที่รับเข้าใหม่ เป็นไปตามข้อเสนอของโครงการวิจัย เรื่อง การจัดทำข้อเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาข้อมูล หรือความรู้ในระดับสากล ขณะเดียวกัน

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	ไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง มาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษของอาจารย์ประจำ “อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร “อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นพหุวิทยาการ หรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน 2 คน	ก็เป็นการเตรียมความพร้อมในเชิงศักยภาพของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	“อาจารย์พิเศษ” หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ	
4. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการ และวิชาชีพของสาขาวิชานั้นๆ โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม	5. ปรัชญา และวัตถุประสงค์ มุ่งให้การผลิตมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการ อุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐาน วิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล ให้การผลิตบัณฑิต ระดับอุดมศึกษาอยู่บนฐานความเชื่อว่าการผลิตบัณฑิต คุณภาพต้องเป็นบุคคลที่มีจิตสำนึกของความเป็นพลเมือง ดีที่สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อสังคม และมีศักยภาพในการ พึ่งพาตนเองบนฐานภูมิปัญญาไทย ภายใต้กรอบศีลธรรม ร่มจรรยาอันดีงาม เพื่อนำพาประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และทัดเทียมมาตรฐานสากล ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับ ส่งเสริม กระบวนการผลิตบัณฑิตที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มี ลักษณะของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถดำรงตน อยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ที่มี การสื่อสารแบบไร้พรมแดน มีศักยภาพในการเรียนรู้ตลอด ชีวิต มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตามกรอบ มาตรฐานและจรรยาบรรณที่กำหนด สามารถสร้างสรรค์	ปรับปรุงเกณฑ์การจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมี คุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับความต้องการ ของประเทศและทักษะในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงทั้งทาง วิชาการ วิชาชีพ และรูปแบบใหม่ๆในการจัด การศึกษา ดังนี้ 1. แบ่งกลุ่มหลักสูตรเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม วิชาการ และกลุ่มวิชาชีพหรือปฏิบัติการ แต่ละ กลุ่มแบ่งเป็น 2 แบบ คือ แบบปกติ(Ordinary Program) และ แบบ ก้าว หน้า (Honors Program) ทั้งนี้แต่ละแบบมีระยะเวลาเรียน และหน่วยกิตเท่ากัน ต่างกันที่การให้โอกาสแก่ ผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ให้สามารถพัฒนาได้ โดยเร็ว 2. การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี แบบก้าวหน้า(Honors Program) เป็นการ จัด การศึกษาโดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	งานที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและสากล โดยแบ่งหลักสูตรเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 5.1 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ แบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่ 5.1.1 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เน้นความรู้และทักษะด้านวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์ 5.1.2 หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งเป็นหลักสูตรปริญญาตรีสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถระดับสูง โดยใช้หลักสูตรปกติ ที่เปิดสอนอยู่แล้วให้รองรับศักยภาพของผู้เรียนโดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำวิจัยที่ลุ่มลึกทางวิชาการ 5.2 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการ แบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่ 5.2.1 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎี และ	ให้รองรับศักยภาพของผู้มีความสามารถพิเศษ โดยอาจกำหนดให้ศึกษาในรายวิชาที่ก้าวหน้ากว่าที่มีการเรียนการสอนในหลักสูตรนั้น หรือให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว หรือสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำวิจัยที่ลุ่มลึกทางวิชาการหรือได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงในหน่วยงาน องค์กร หรือสถานประกอบการ (อ้างอิงจากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีแบบก้าวหน้าในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2549) 3. หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า ใช้ชื่อปริญญาเหมือนกับหลักสูตรปกติต่างกันที่จัดการเรียนการสอนที่ต้องส่งเสริมผู้เรียนที่มีศักยภาพทางการเรียนสูง และจัดในสถาบันที่มีความพร้อมด้านอาจารย์ มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการวิจัยและมีสิ่งสนับสนุนการศึกษาอย่างเพียงพอ ดังนั้นหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าจึงจัดในสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาอยู่แล้วเท่านั้น ทั้งนี้เพราะ

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	ภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะ และทักษะด้านวิชาชีพ ตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ โดยผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ หรือสหกิจศึกษา หลักสูตรแบบนี้เท่านั้น ที่จัดหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)ได้ เพราะมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการปฏิบัติการ อยู่แล้วให้มีความรู้ด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงเพิ่มเติม หลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) ถือเป็นส่วนหนึ่งของ หลักสูตรปริญญาตรี และจะต้องสะท้อนปรัชญาและเนื้อหาสาระของหลักสูตรปริญญาตรีนั้นๆ โดยครบถ้วน และให้ระบุคำว่า “ต่อเนื่อง” ในวงเล็บต่อท้ายชื่อหลักสูตร 5.2.2 หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทาง วิชาชีพ หรือปฏิบัติการ ซึ่งเป็นหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ สมรรถนะทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการขั้นสูง โดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้วให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับ บัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และทำวิจัยที่ลุ่มลึก หรือ	เน้นความลุ่มลึกทางวิชาการและการวิจัย หรือ ได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงในหน่วยงาน องค์กร หรือสถานประกอบการ 4. หลักสูตร(ต่อเนื่อง)กำหนดเฉพาะ กลุ่มหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้น ทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์ สาขาวิชานั้นๆ เพื่อรองรับนักศึกษาที่มีความสามารถและทักษะด้านการปฏิบัติในระดับ ปวส. หรืออนุปริญญาที่ประสงค์จะศึกษาต่อ ทั้งนี้ หากผู้เรียนระดับ ปวส.และ อนุปริญญาต้องการเรียนต่อระดับปริญญาตรีในกลุ่มหลักสูตรทางวิชาการหรือทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการ ที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตาม ข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ สามารถทำได้ โดยใช้การเทียบโอนผลการเรียน

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	ได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงในหน่วยงาน องค์กร หรือสถานประกอบการ หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการหรือทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการ ต้องมีการเรียนรายวิชา ระดับบัณฑิตศึกษาไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต	
5. ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบไตรภาค หรือระบบจตุรภาค ให้ถือแนวทางดังนี้ ระบบไตรภาค 1 ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ ระบบจตุรภาค 1 ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 10 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระบบอื่น ให้แสดง	6. ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบไตรภาค หรือระบบจตุรภาค ให้ถือแนวทางดังนี้ <u>ระบบไตรภาค</u> 1. ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ โดย 1 หน่วยกิต ระบบไตรภาค หรือ 4 หน่วยกิต ระบบทวิภาค เทียบได้กับ 5 หน่วยกิต ระบบไตรภาค	ปรับเพิ่มการเทียบเคียงระบบการศึกษา เพื่อให้เกิดความชัดเจน

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
รายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาค ไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย	<u>ระบบจตุรภาค</u> 1 ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 10 สัปดาห์ โดย 1 หน่วยกิตระบบจตุรภาค เทียบได้กับ 10/15 หน่วยกิต ระบบทวิภาค หรือ 2 หน่วยกิตระบบทวิภาค เทียบได้กับ 3 หน่วยกิต ระบบจตุรภาค สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระบบอื่น ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาค ไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย	
6. การคิดหน่วยกิต 6.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ระบบทวิภาค 6.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค 6.3 การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่า	7. การคิดหน่วยกิต 7.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค 7.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค 7.3 การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่	-คงเดิม-

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
เท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค 6.4 การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค	น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค 7.4 การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค	
7. จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา 7.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 7.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา	8. จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา 8.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 8.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา	-คงเดิม-
7.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียน	8.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา	

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
เรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 18 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 7.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 4 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 6 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาตรี และจะต้องสะท้อนปรัชญาและเนื้อหาสาระของหลักสูตรปริญญาตรีนั้นๆ โดยครบถ้วนและให้ระบุ คำว่า “ต่อเนื่อง” ในวงเล็บต่อท้ายชื่อหลักสูตร ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น	และไม่เกิน 18 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 8.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 4 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 6 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น	
8. โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้ 8.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และ	9. โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้ <u>9.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึงหมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม</u>	1. ปรับความหมายของคำนิยามหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และจำนวนหน่วยกิต โดยอ้างอิงจากโครงการศึกษาเพื่อจัดทำเกณฑ์มาตรฐาน

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
สังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารตามความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใดๆก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต อนึ่ง การจัดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) อาจได้รับการยกเว้นรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับอนุปริญญา ทั้งนี้จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าว เพื่อนับรวมกับรายวิชาที่จะศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) ต้องไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต	<u>ศิลปะวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก</u> สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใดๆก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต อนึ่งการจัดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) อาจได้รับการยกเว้นรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับอนุปริญญา ทั้งนี้จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าว เพื่อนับรวมกับรายวิชาที่จะศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) ต้องไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป สำหรับอุดมศึกษาไทย โดยคณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย (Thai GE Network)

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
8.2 หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้ 8.2.1 หลักสูตรปริญญาตรี(4 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต 8.2.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต 8.2.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 144 หน่วยกิต	9.2 หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้ 9.2.1 หลักสูตรปริญญาตรี(4 ปี) ทางวิชาการ ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต 9.2.2 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต โดยต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการตามที่มาตรฐานวิชาชีพกำหนด หากไม่มีมาตรฐานวิชาชีพกำหนด ต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต หลักสูตร(ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต ในจำนวนนั้นต้องเป็นวิชาทางทฤษฎี ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต 9.2.3 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 90 หน่วยกิต	2. ปรับลดจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำของหมวดวิชาเฉพาะ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโครงการวิจัย เรื่อง การจัดทำข้อเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา 3. หลักสูตรทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ เป็นการจัดหลักสูตรที่เน้นทางปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี โดยมีการกำหนดให้มีสัดส่วนหน่วยกิตระหว่างวิชาปฏิบัติกับทฤษฎีในหมวดวิชาเฉพาะ ประมาณร้อยละ 50 ต่อร้อยละ 35 ทั้งนี้มาจากผลการวิจัยของโครงการวิจัย เรื่อง การจัดทำข้อเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และข้อเสนอของคณะกรรมการจัดทำมาตรฐานการจัดการศึกษา หลักสูตรระดับปริญญาตรี(ต่อเนื่อง)ที่ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานการอุดมศึกษา ครั้งที่ 2/2557 เมื่อ

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
8.2.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษา อาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโท ก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และวิชาโท ต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิจ รวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต 8.3 หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียน เลือกเรียนรายวิชาใดๆในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษา อาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิต	9.2.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 108 หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษา อาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโท ก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และวิชาโท ต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิจ รวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต <u>สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า ผู้เรียนต้องเรียนวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา ในหมวดวิชาเฉพาะไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต</u> 9.3 หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียน เลือกเรียนรายวิชาใดๆในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษา อาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิต	วันที่ 17 มีนาคม 2557 และครั้งที่ 9/2557 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2557 เหตุผลก็เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติเป็นสำคัญ แต่ขณะเดียวกันก็ต้องมีความรู้ทางทฤษฎีด้วย เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับปริญญา การกำหนดให้มีความยืดหยุ่น สำหรับสัดส่วนหน่วยกิตด้านการปฏิบัติการและด้านทฤษฎีอีกประมาณร้อยละ 15 เพื่อที่สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดได้ตามความเหมาะสม 4. การกำหนดจำนวนหน่วยกิตระดับบัณฑิตศึกษาสำหรับหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า เป็นไปตามผลการวิจัยของโครงการวิจัย เรื่อง การจัดทำข้อเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่วิชาการในระบบ และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่วิชาการในระบบ และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	
9. จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น ซึ่งมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และในจำนวนนั้นต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ อย่างน้อย 2 คน ทั้งนี้ อาจารย์ประจำในแต่ละหลักสูตรจะเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้	10. จำนวน คุณสมบัติ และคุณสมบัติของอาจารย์ 10.1 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ ประกอบด้วย 10.1.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าหรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปี ย้อนหลัง 10.1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณสมบัติและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน	1. ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา นอกจากต้องสามารถถ่ายทอดความรู้แล้วยังต้องสามารถชี้แนะให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้และกระตุ้นให้เกิดความคิด จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์นั้นๆ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ผ่านกระบวนการวิจัย ดังนั้นจึงต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาโท หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงการมีองค์ความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยมาแล้ว

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	อย่างน้อย 5 คน กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า 1 วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ 3 คน กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน ทางสถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี 10.1.3 อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน ในกรณีที่มีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 จะประกาศใช้ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้ 10.2 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ และหลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) ประกอบด้วย	2. คำว่า “ผลงานทางวิชาการ” จะทำให้เกิดความครอบคลุม ชัดเจน และสนับสนุนให้เกิดผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของแต่ละศาสตร์ รวมทั้งปรัชญาและอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยต่อไป นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับนิยามผลงานทางวิชาการที่กำหนดไว้ใน (ร่าง) ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 3. การกำหนดจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพิ่มเติม ในกรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า 1 วิชาเอก เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการการอุดมศึกษา ครั้งที่ 11/2556 วันที่ 4 ธันวาคม 2556 เห็นชอบแนวปฏิบัติในการพิจารณา

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	10.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปี ย้อนหลัง สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการ ที่เป็นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ กรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นบุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้น อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 ปี 10.2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย 5 คน	หลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งกำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน และสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ ตามข้อเสนอของคณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานการอุดมศึกษา 4. การที่สถาบันอุดมศึกษาจะเปิดสอนรายวิชาใด ควรมีความพร้อมด้านอาจารย์ประจำในระดับหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่เป็นเจ้าของรายวิชา และสามารถสอนรายวิชานั้นได้อย่างน้อยร้อยละ 50 ของชั่วโมงสอน จึงกำหนดให้บุคลากรภายนอกมีชั่วโมงสอนได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชาที่สอน 5. การกำหนดระยะเวลา ประสบการณ์ในการทำงานของบุคคลที่มาจากหน่วยงานอื่น เพื่อทำหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้สอน หรืออาจารย์พิเศษ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การพิจารณากำหนด

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	ในกรณีของหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อย 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ โดยอาจเป็นอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา หรือเป็นบุคลากรของหน่วยงานที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีข้อตกลงในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรนั้นร่วมกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 2 คน กรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นบุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้น อาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 ปี กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า 1 วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณสมบัติและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ 3 คน และหากเป็นปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น ต้องมีสัดส่วนอาจารย์ที่มี	ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (พ.พ.อ.) ครั้งที่ 4/2558 เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2558 ซึ่งเห็นชอบในหลักการให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ดังนี้ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับปริญญาตรี จากเดิมกำหนดไม่น้อยกว่า 9 ปี เป็น 6 ปี ปริญญาโท จากเดิมกำหนดไม่น้อยกว่า 5 ปี เป็น 4 ปี และปริญญาเอก จากเดิมกำหนดไม่น้อยกว่า 2 ปี เป็นพ้นระยะเวลาทดลองงานที่กำหนดโดยสถาบันนั้นๆ

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	ประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ 1 ใน 3 กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน ทางสถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้น ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี 10.2.3 อาจารย์ผู้สอนอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน ในกรณีที่มีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 จะประกาศใช้ ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้ สำหรับกรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นบุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้น อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี	

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้น คุณสมบัติปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ	
10. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา 10.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี 5 ปี และไม่น้อยกว่า 6 ปี) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า 10.2 หลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าหรือระดับอนุปริญญา(3 ปี) หรือเทียบเท่าตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัยหรือตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา พ.ศ.2548	11. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา 11.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี 5 ปี และไม่น้อยกว่า 6 ปี) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า 11.2 หลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า หรือระดับอนุปริญญา(3 ปี) หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาวิชาที่จะเข้าศึกษา 11.3 หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทั้งทางวิชาการและทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษา	1. การกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) สอดคล้องกับผลการศึกษาของกระทรวงมหาดไทยมาตรฐานการจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุม คณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานการอุดมศึกษา ครั้งที่ 2/2557 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2557 2. เพิ่มการกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า ซึ่งเป็นไป

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่น้อยกว่า 3.50 จากระบบ 4 ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า และมีผลการเรียนในหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า ไม่น้อยกว่า 3.50 ทุกภาคการศึกษา อนึ่ง ในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรแบบก้าวหน้า หากภาคการศึกษาใดภาคการศึกษามีผลการเรียนต่ำกว่า 3.50 จากระบบ 4 ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า จะถือว่าผู้เรียนขาดคุณสมบัติในการศึกษาหลักสูตรแบบก้าวหน้า	ตามผลการวิจัยของโรงการวิจัย เรื่อง กสรจัดทำข้อเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา
11. การลงทะเบียนเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา และจะสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ 11.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ ไม่น้อยกว่า 6 ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่น้อยกว่า 14 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 11.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ ไม่น้อยกว่า 8 ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียน	12.การลงทะเบียนเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา และจะสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ 12.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ ไม่น้อยกว่า 6 ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่น้อยกว่า 14 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 12.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ ไม่น้อยกว่า 8 ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียน	-คงเดิม-

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
เรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 17 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 11.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 10 ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 20 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 11.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 4 ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 8 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 8 หน่วยกิต หากสถาบันอุดมศึกษาใดมีเหตุผลและความจำเป็น การลงทะเบียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น ก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร	เต็มเวลา และไม่ก่อน 17 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 12.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 10 ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 20 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา 12.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 4 ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 8 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 8 หน่วยกิต หากสถาบันอุดมศึกษาใดมีเหตุผลและความจำเป็น การลงทะเบียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น ก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร	
12. เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดเกณฑ์การวัดผล เกณฑ์ขั้นต่ำ	13. เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดเกณฑ์การวัดผล เกณฑ์ขั้นต่ำ	-คงเดิม-

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
ของแต่ละรายวิชา และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า จึงถือว่าเรียนจบหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาที่ใช้ระบบการวัดผลและการสำเร็จการศึกษาที่แตกต่างจากนี้ จะต้องกำหนดให้มีค่าเทียบเคียงกันได้	ของแต่ละรายวิชา และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนน หรือเทียบเท่าจึงถือว่าเรียนจบหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาที่ใช้ระบบการวัดผลและการสำเร็จการศึกษาที่แตกต่างจากนี้ จะต้องกำหนดให้มีค่าเทียบเคียงกันได้	
13. ชื่อปริญญา สถาบันอุดมศึกษาที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อ สำหรับสาขาวิชาไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น ในกรณีที่ปริญญาใดยังมิได้กำหนดชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด	14.ชื่อปริญญา สถาบันอุดมศึกษาที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อ สำหรับสาขาวิชาไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น ในกรณีที่ปริญญาใดยังมิได้กำหนดชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด	-คงเดิม-
14.การประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ	15.การประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย 6 ด้าน คือ	ปรับสาระเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรในปัจจุบัน (คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.2557)

เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2548	เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. 2558	สาระที่เปลี่ยนแปลงและเหตุผล
14.1 การบริหารหลักสูตร 14.2 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน 14.3 การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา 14.4 ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	<u>(1) การกำกับมาตรฐาน</u> <u>(2) บัณฑิต</u> <u>(3) นักศึกษา</u> <u>(4) อาจารย์</u> <u>(5) หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน</u> <u>(6) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้</u>	
15.การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ 5 ปี และมีการประเมิน เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี	16.การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย <u>โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะๆอย่างน้อยตามกรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี</u>	เพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และจากที่ประชุมรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2557
16. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด	17. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด	-คงเดิม-